

ОКРЕМІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ

Розглядаючи економічний стан України, важко усвідомлювати, що з переліку основних бюджетотворюючих галузей вже майже зникли сільське господарство, легка промисловість, машинобудування, які були основою бюджету України як в радянський період, так і на початку 90-х років. Ще в 1991 році Україна входила до п'ятірки найбільш економічно міцних і інтелектуально розвинених держав в Європі, вона забезпечувала продуктами не тільки себе, але й інші країни.

На сучасному етапі, держава, в якій людський потенціал в передвоєнний період в кілька разів був більше ніж у країн Європи, яка має унікальний родючий чорнозем, перетворилася з країни-експортера в країну-імпортера. Тому перед країною стоїть важлива задача в післявоєнний період якнайшвидше змінювати цю ситуацію, адже потенціал у України є.

Пасовище – це сільськогосподарське угіддя з трав'янистою рослинністю, систематично використовується для випасу трав'яних тварин. До появи механізованого сільського господарства, пасовище влітку було основним джерелом їжі для тварин, таких як рогата худоба і коні. Пасовища все ще застосовуються для випасу тварин, особливо в посушливих областях, де земля пасовища не підходить для будь-якого іншого сільськогосподарського виробництва.

Територія України характеризується надзвичайно високим показником сільськогосподарської пристосованості, оскільки сільськогосподарські землі складають 72,1% від загальної площі держави. У складі сільськогосподарських земель 97,2% займають сільськогосподарські угіддя, решта (2,8% – сільськогосподарські угіддя (землі), що зайняті під господарськими дворами, дорогами і прогонами, землі, які знаходяться в стадії меліоративного будівництва).

Площа сільськогосподарських угідь України становила 41722,2 тис. га (69,1% від загальної площі держави). Значна частка (77,8%) в складі сільськогосподарських угідь займає рілля, що свідчить про високий показник розораності території (53,8%), майже вдвічі вище, ніж в країнах Євросоюзу (30–33%). Площа покладів становить 419,3 тис. га (1,0% від площі сільськогосподарських угідь), що в повному обсязі відображає реальну ситуацію в державі по перелогових земель.

Багаторічні насадження займають площу 900,5 тис. га (2,2%); 2429,2 тис. га (5,8%) займають сіножаті, а пасовища – 5521,3 тис. га (13,2%).

Відмінності в географічних умовах (клімат, рельєф, структура ґрунтового покриву та ін.) є причиною неоднорідності структури сільськогосподарських угідь в різних адміністративних районах України, тому найбільше пасовищ у Західній Україні і менше в нашій місцевості.

Пасовиська практикують в господарствах з великими площами. При цій системі розробка зеленого конвеєра набуває особливо великого значення. З цією метою для кожної групи худоби відводять перелік різних за складом трав і час посіву ділянок. В першу чергу тварин пасуть на пасовищах, які швидко вигоряють, які розташовані на піднесених місцях, пізніше їх переводять до рівнинних і низинних пасовищ, з серпня-вересня використовують підгодівлі.

На території України сільськогосподарські тварини можуть заразитися з початком пасовищного періоду. Перші випадки захворювання худоби фасциозом виявляють наприкінці літа і восени. Джерелом інвазії є хворі тварини. Тому, варто проводити профілактичні заходи, такі як протифасциозні дегельмінтизації, які необхідно здійснювати триразово: серпень-вересень, жовтень-листопад і в разі необхідності навесні перед вигоном тварин на пасовище.

Щоб заощадити та знизити собівартість кормової одиниці, можна вирощувати і відгодовувати худобу на раціонах з меншою кількістю концентрованих кормів, використовуючи пасовища, зелені корми, силос, коренеплоди, жом, патоку і т.д. Нагул худоби – дешевий спосіб відгодівлі при випасі її на природних або культурних пасовищах. Випас на пасовище забезпечує низьку собівартість однієї кормової одиниці.

Пасовищне утримання великої рогатої худоби, як і раніше популярні в багатьох країнах. В Європі пасовища є основою річного годування двох третин всього поголів'я жуйних тварин. Наприклад, в Голландії випасається до 75% корів, причому виключно на довголітніх сіяних травостоях. Щільність поголів'я там в кілька разів вище, ніж в інших країнах, сільськогосподарський експорт становить 20 млрд євро щорічно. В Україні сільське господарство та, зокрема, пасовища, можуть приносити не абиякий прибуток, якщо правильно все розрахувати. Ми можемо годувати не тільки себе, а і стати країною-експортером з високоякісними продуктами. Це дає підставу вважати, що така найдавніша ланка аграрного виробництва, як пасовищне господарство, зовсім не архаїчно і не пережило себе.